Council of the European Union

Brussels, 9 November 2026
(OR. en, cs)

15620/26

Interinstitutional File:
2026/0164 (COD)

COPEN 428
EUROJUST 68
JAI 1412
CODEC 2111
INST 421
PARLNAT 210
PARLNAT

COVER NOTE

From:	The Czech Chamber of Deputies
date of receipt:	8 November 2026
To:	The President of the Council of the European Union
Subject:	Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust) and repealing Regulation (EU) 2018/1727 [11145/26, ADDs 1-7 - COM(2026) 570] - Reasoned opinion on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality

Delegations will find enclosed the reasoned opinion[1] of the Czech Chamber of Deputies on the above, followed by a courtesy English translation.

[1] The translation(s) of the opinion may be available on the Interparliamentary EU Information Exchange website (IPEX) at the following address: https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/document/COM-2026-0570

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

2026
10. volební období

119.
USNESENÍ

Výboru pro evropské záležitosti
z 15. schůze ze dne 5. listopadu 2026

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o zrušení nařízení (EU) 2018/1727 /kód Rady 11145/26, KOM(2026) 570 v konečném znění/

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnuti informace vrchní ředitelky sekce mezinárodní a evropské spolupráce Ministerstva spravedlnosti Zuzany Fišerové, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Petra Sokola a po rozpravě

1. **b e r e n a v ě d o m í** návrh nařízení;

2. **b e r e n a v ě d o m í** stanovisko vlády ČR vyjádřené v rámcové pozici vlády k tomuto návrhu nařízení datované dnem 14. srpna 2026 a **u k l á d á v l á d ě**, aby jej informovala o průběhu dalšího projednávání návrhu nařízení v Radě;

3. po důkladném posouzení návrhu nařízení včetně jeho odůvodnění, obsahu a dopadů **d o s p ě l k z á v ě r u**, že čl. 29 odst. 2 návrhu nařízení, který umožňuje rozšířit shromažďování, uchovávání, analýzu a ukládání důkazů Eurojustem nad rámec nejzávažnějších mezinárodních zločinů, **p o r u š u j e p r i n c i p s u b s i d i a r i t y** zakotvený v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU), neboť sledovaného cíle lze dostatečně dosáhnout na úrovni členských států, zejména prostřednictvím společných vyšetřovacích týmů a evropského vyšetřovacího příkazu, přičemž toto rozšíření navíc v rozporu s čl. 5 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojeného ke Smlouvám EU návrh nařízení řádně neodůvodňuje;

4. proto k návrhu nařízení ve vztahu k čl. 29 odst. 2 v souladu s čl. 6 Protokolu č. 2 **p ř i j í m á o d ů v o d n ě n é s t a n o v i s k o**, které opírá zejména o následující argumenty:

   a. Nedostatečné odůvodnění subsidiarity: Podle čl. 5 Protokolu č. 2 musí návrh obsahovat odůvodnění, které umožní posoudit dodržení zásady subsidiarity a které se opírá o kvalitativní a, kdykoli je to možné, kvantitativní ukazatele. Důvodová

zpráva (oddíl 2) se však souladem návrhu nařízení se zásadou subsidiarity vypořádává pouze stručným a obecným konstatováním o nadnárodní povaze úkolů Eurojustu a potřebě koordinace přeshraničních vyšetřování a stíhání na úrovni Unie. Rozšířením centralizace důkazů u Eurojustu na další formy závažné trestné činnosti (čl. 29 odst. 2 návrhu nařízení) se důvodová zpráva nezabývá vůbec, a to ani ve shrnutí posouzení dopadů (oddíl 3), ani v podrobném vysvětlení jednotlivých ustanovení (oddíl 5). Bod 29 odůvodnění návrhu nařízení se omezuje na konstatování, že by se tato pravomoc měla v případě potřeby rozšířit. Pro toto rozšíření tak návrh nařízení neuvádí žádné kvalitativní ani kvantitativní ukazatele.

b. Rozšíření centralizace důkazů nad rámec nejzávažnějších mezinárodních zločinů: Mandát Eurojustu byl v roce 2022 rozšířen o uchovávání, analýzu a ukládání důkazů výslovně jen ve vztahu ke genocidě, zločinům proti lidskosti, válečným zločinům a souvisejícím trestným činům. Centralizované uchovávání důkazů na úrovni Unie bylo odůvodněno zvláštní povahou těchto zločinů, zahrnující např. stíhání v mnoha jurisdikcích, uplatňování univerzální jurisdikce či spolupráci s mezinárodními trestními soudy a tribunály. Návrh však nově umožňuje v řádně odůvodněných případech rozšířit centralizované uchovávání na další formy závažné trestné činnosti v působnosti Eurojustu, je-li to nezbytné pro podporu konkrétních vyšetřování a stíhání, pro něž byl zřízen společný vyšetřovací tým nebo platforma pro justiční koordinaci, a to na žádost kolegia nebo Komise (čl. 29 odst. 2 návrhu nařízení). V těchto případech si přitom důkazy v rámci společného vyšetřovacího týmu nebo platformy vyměňují přímo zúčastněné vnitrostátní orgány a k dispozici je i evropský vyšetřovací příkaz. Není proto zřejmé, proč by v těchto případech nepostačovaly stávající nástroje a v čem by spočívala přidaná hodnota centralizovaného uchovávání důkazů na úrovni Unie.

Výbor **zároveň zdůrazňuje**, že nezpochybňuje význam a roli Eurojustu při koordinaci přeshraničních vyšetřování a trestních stíhání ani další rozvoj Databáze důkazů o nejzávažnějších mezinárodních zločinech a podporuje posilování jeho podpůrné a koordinační úlohy v rozsahu, v němž respektuje odpovědnost členských států za organizaci trestní justice a nezávislost vnitrostátních orgánů činných v trestním řízení;

5. **vyjadřuje výhrady** k navrhované změně řízení Eurojustu, neboť zřízení nové správní rady, jejímiž členy za členské státy nesmějí být národní členové ani jiní členové národních zastoupení (čl. 7 odst. 3 návrhu nařízení), a přenesení dosavadních správních a řídicích pravomocí kolegia, včetně jmenování správního ředitele a přijímání strategie spolupráce se třetími zeměmi, na tento orgán (čl. 7 až 11 a čl. 14 návrhu nařízení) oslabuje kolegiální princip a může ohrozit postavení Eurojustu jako nezávislé justiční agentury;

6. **vyjadřuje výhrady** k rozšíření zpracování osobních údajů Eurojustem. Návrh umožňuje Eurojustu přijímat a zpracovávat informace od soukromých subjektů a z veřejně dostupných zdrojů (čl. 4 písm. b), čl. 28 odst. 1 a čl. 29 odst. 3 návrhu nařízení) a prodlužuje dobu, po kterou mohou národní členové dočasně uchovávat a analyzovat osobní údaje mimo systém řízení případů a nově i zaměstnanci Eurojustu v rámci tohoto systému za účelem posouzení jejich relevance a možnosti otevření případu, z dosavadních tří měsíců až na dvanáct měsíců (čl. 28 odst. 6 a čl. 41 odst. 6 návrhu nařízení). Návrh přitom nestanoví dostatečně konkrétní záruky ohledně zpracování údajů osob, jejichž vazba na trestnou činnost dosud nebyla posouzena;

7. **p o v ě ř u j e** předsedu výboru, aby v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR postoupil toto usnesení prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny vládě ČR, předsedovi Senátu, předsedkyni Evropského parlamentu, předsedovi Rady EU a předsedkyni Evropské komise.

Adriana CHOCHELOVÁ v. r.
ověřovatelka

Petr SOKOL v. r.
zpravodaj a předseda

Příloha k usnesení č. 119

Nové nařízení o Eurojustu

Informační podklad k návrhu nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o zrušení nařízení (EU) 2018/1727

NÁVRH NAŘÍZENÍ

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o zrušení nařízení (EU) 2018/1727

COM(2026) 570 final, kód Rady 11145/26

Interinstitucionální spis 2026/0164/COD

- **Právní základ:**
  Článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
  25. 6. 2026

- **Datum projednání ve VEZ:**
  3. 9. 2026 (1. kolo)

- **Procedura:**
  Řádný legislativní postup.

- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
  Datované dnem 14. srpna 2026, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 14. srpna 2026 prostřednictvím systému ISAP.

- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
  Návrh nařízení je v rozporu s principem subsidiarity.

- **Odůvodnění a předmět:**

  Komise dne 24. června 2026 předložila **návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o zrušení nařízení (EU) 2018/1727** (dále též „**návrh**" nebo „**návrh nařízení**"). Návrh má nahradit stávající nařízení o Eurojustu novou úpravou, která posiluje operativní úlohu Eurojustu, zejména sjednocením minimálních pravomocí národních členů a podrobnější úpravou činnosti z vlastního podnětu. Zároveň se má zásadně změnit řízení agentury, kdy správní a rozpočtové funkce budou odděleny od operativní činnosti kolegia a svěřeny nové správní radě. Eurojust přitom má i nadále činnost vnitrostátních orgánů činných v trestním řízení podporovat a koordinovat, nikoli nahrazovat. **Reforma má Eurojustu zajistit proaktivnější a strategičtější úlohu v přeshraniční justiční spolupráci.** Návrh rozšiřuje působnost agentury o další oblasti trestné činnosti, například genderově podmíněné násilí, porušování omezujících opatření Unie a zločin agrese, a její úkoly při podpoře přeshraničních vyšetřování a trestních stíhání, mimo jiné v oblasti vyhledávání a zajišťování majetku pocházejícího z trestné činnosti. Posiluje rovněž spolupráci s Europolem a Úřadem evropského veřejného žalobce, například při výměně informací a koordinaci činnosti. Dále rozvíjí rámec spolupráce s partnery ze třetích zemí a mezinárodními organizacemi a mění vnitřní uspořádání agentury, zejména rozdělením řídicích a operativních funkcí. Návrh přitom navazuje na dosavadní úpravu a přebírá její základní koncepci.

  Hodnocení současného nařízení Evropskou komisí z roku 2025 a posouzení dopadů návrhu nařízení z roku 2026 **poukázaly na nedostatky ve vnitřním fungování Eurojustu**, zejména na značnou administrativní zátěž národních členů a nedostatečné zaměření na složité mnohostranné případy. Posouzení dopadů dále upozornilo na **rozdíly v pravomocích národních členů v jednotlivých členských státech a na nedostatky ve spolupráci s Europolem a Úřadem evropského veřejného žalobce**, mimo jiné v souvislosti s výměnou údajů. Za problematickou označilo také časovou náročnost sjednávání dohod se třetími zeměmi a nedostatečné využívání styčných soudců a státních zástupců.

  Posouzení dopadů návrhu nařízení z roku 2026 předpokládá, že navrhovaná opatření **přispějí k účinnější justiční spolupráci a zlepší schopnost Eurojustu řešit složité přeshraniční případy**. Podle finančního výkazu připojeného k návrhu nařízení Komise navrhuje zvýšit příspěvek EU pro Eurojust o přibližně **119 milionů eur na období 2028–2034**, z toho přibližně 83 milionů eur nad rámec plánovaných finančních prostředků a 36 milionů eur začleněním stávajícího projektového financování do běžného rozpočtu agentury. Celkový příspěvek EU pro Eurojust by tak v uvedeném období dosáhl přibližně 625 milionů eur. Navýšení má sloužit především k financování rozšířených personálních kapacit, včetně **87 dodatečných pracovních míst**, a modernizaci IT infrastruktury a digitálních nástrojů pro spolupráci.

Návrh je součástí širšího balíčku, který pokrývá celý řetězec od prevence a odhalování kriminality až po vyšetřování a justiční spolupráci. Balíček dále tvoří návrh směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech a evropském příkazu k distanční účasti a návrh, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1725 o ochraně osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

Poznámka PI:

Eurojust je Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech. Jejím hlavním úkolem je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány vyšetřujícími a stíhajícími trestnou činnost, zejména v případech závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem. Eurojust se skládá z národních členů, kolegia, výkonné rady a správního ředitele. Každý členský stát vysílá do Eurojustu jednoho národního člena. Kolegium tvoří všichni národní členové, přičemž při výkonu řídicích funkcí se jeho jednání účastní také zástupce Komise (čl. 1, 2, 6 a 7 nařízení (EU) 2018/1727).

Europol a Eurojust plní v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva odlišné, avšak vzájemně se doplňující funkce. Zatímco Europol podporuje prevenci, odhalování a vyšetřování trestné činnosti, Eurojust usnadňuje justiční spolupráci a zajišťuje účinné navazující postupy v oblasti státního zastupitelství a soudnictví.

Myšlenka Eurojustu vzešla ze zasedání Evropské rady v Tampere v říjnu 1999. Rozhodnutím Rady ze dne 14. prosince 2000 byla zřízena prozatímní jednotka justiční spolupráce (*Pro-Eurojust*), která zahájila činnost v Bruselu 1. března 2001. Samotný Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002. Od dubna 2003 sídlí Eurojust v Haagu. Jeho postavení posílila rozhodnutí Rady 2003/659/SVV a 2009/426/SVV. Od 12. prosince 2019 se Eurojust řídí nařízením (EU) 2018/1727, na jehož základě se stal Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech. V reakci na válku na Ukrajině byl v roce 2022 jeho mandát rozšířen o uchovávání a analýzu důkazů o nejzávažnějších mezinárodních zločinech. Od 23. února 2023 proto Eurojust provozuje **Databázi důkazů o nejzávažnějších mezinárodních zločinech** (CICED) a od července 2023 při něm působí **Mezinárodní centrum pro stíhání zločinu agrese proti Ukrajině** (ICPA). V roce 2025 Eurojust podpořil 13 946 trestních vyšetřování, z toho 5 582 nově zaregistrovaných, a rekordních 412 společných vyšetřovacích týmů. Podílel se na zatčení nebo předání více než 4 400 podezřelých a na zajištění či zmrazení majetku v hodnotě přibližně 1,2 miliardy eur. Oproti roku 2020 vzrostl počet jím podporovaných případů téměř o 60 %. Postavení českého národního zastoupení při Eurojustu upravují § 21 až 33 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Českým národním členem je od srpna 2026 Lukáš Starý, který vystřídal Pavla Zemana, a jeho zástupcem Radek Soukup.

Dánsko se podle Protokolu č. 22 o postavení Dánska neúčastní přijímání opatření v oblasti justiční spolupráce ve trestních věcech, a proto se neúčastní ani přijímání navrhovaného nařízení a nebude jím vázáno (bod 59 odůvodnění návrhu). Od 12. prosince 2019, kdy se začalo uplatňovat nařízení (EU) 2018/1727, již není členem Eurojustu a spolupracuje s ním na základě dohody o spolupráci podepsané dne 7. října 2019. Místo národního člena má při Eurojustu zástupce (s náhradníkem a asistentem), který se jednání kolegia účastní jako pozorovatel bez hlasovacího práva a má přístup k informačním systémům Eurojustu.

Irsko se podle Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska účastní opatření v této oblasti pouze tehdy, pokud to oznámí; nařízením (EU) 2018/1727 vázáno je. U projednávaného návrhu může svou účast oznámit do tří měsíců od jeho předložení nebo kdykoli po jeho přijetí, bod 58 odůvodnění návrhu proto

zatím obsahuje dvě alternativní formulace v hranatých závorkách, z nichž bude jedna vypuštěna podle toho, zda se Irsko rozhodne na novém nařízení účastnit.

- **Obsah a dopad:**

Návrh nařízení obsahuje změny oproti stávajícímu právnímu rámci v několika oblastech fungování Eurojustu. Následující text se zaměřuje na rozšíření působnosti a úkolů Eurojustu, posílení a sjednocení jeho operativní role, spolupráci s unijními a mezinárodními partnery a změny v organizační struktuře Eurojustu, zpracování osobních údajů a hodnocení činnosti Eurojustu Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty.

1. Rozšíření působnosti a úkolů Eurojustu

Návrh doplňuje nebo podrobněji vymezuje základní koordinační a podpůrné úkoly Eurojustu (čl. 4). Mezi hlavní změny patří křížová kontrola informací v databázích za účelem zjišťování vazeb mezi přeshraničními vyšetřováními, podpora při vysledování, zajištění a konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti, včetně konfiskace bez odsuzujícího rozsudku, a pomoc při ochraně práv obětí v přeshraničních trestních řízeních. Návrh nově zahrnuje shromažďování důkazů a v této souvislosti rozšiřuje okruh trestných činů na **„nejzávažnější mezinárodní zločiny a související trestné činy"**. Podle bodu 28 odůvodnění tento pojem zahrnuje genocidu, zločiny proti lidskosti, válečné zločiny a nově také zločin agrese, jak je vymezuje Římský statut Mezinárodního trestního soudu. Návrh mezi úkoly Eurojustu výslovně řadí shromažďování a analýzu odborných znalostí, vytváření osvědčených postupů a poskytování odborného poradenství a analytických zjištění. Zároveň výslovně stanoví strukturovanou a pravidelnou spolupráci s orgány a subjekty podílejícími se na ochraně finančních zájmů Unie, zejména s Úřadem evropského veřejného žalobce, Europolem, Evropským úřadem pro boj proti podvodům, Úřadem pro boj proti praní peněz a Celním úřadem EU. Nejde o úplný výčet změn, neboť návrh také podrobněji vymezuje některé dosavadní úkoly Eurojustu.

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2018/1727 již stanoví koordinaci vyšetřování a stíhání, podporu přeshraničních operací a společných vyšetřovacích týmů, spolupráci s Evropskou justiční sítí, Europolem a Úřadem evropského veřejného žalobce i spolupráci s dalšími unijními institucemi a sítěmi. **V oblasti důkazů již upravuje jejich uchovávání, analýzu a ukládání i umožnění jejich výměny nebo přímé dostupnosti příslušným orgánům, avšak pouze ve vztahu ke genocidě, zločinům proti lidskosti, válečným zločinům a souvisejícím trestným činům (čl. 4 odst. 1 písm. j)).** Obecný rámec spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi stanoví čl. 52.

Vedle úkolů Eurojustu návrh rozšiřuje také jeho věcnou působnost. Aktualizuje seznam forem závažné trestné činnosti v příloze I tak, že nově doplňuje **genderově podmíněné násilí, porušení omezujících opatření Unie a zločin agrese.** U počítačové trestné činnosti výslovně uvádí také **kybernetické útoky a trestnou činnost poškozující finanční zájmy Unie**

rozšiřuje i na jednání, která tyto zájmy ohrožují (čl. 5 odst. 1 písm. a) a příloha I návrhu).

Poznámka PI:

Eurojust je v současné době příslušný k řešení 30 druhů závažné trestné činnosti uvedených v příloze I nařízení (EU) 2018/1727, například terorismu, organizované trestné činnosti, obchodování s lidmi a drogami, praní peněz, korupce, počítačové trestné činnosti a trestné činnosti proti finančním zájmům Unie, a také souvisejících trestných činů.

Návrh dále do jeho působnosti výslovně **zahrnuje trestné činy spadající do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce,** např. podvody poškozující finanční zájmy Unie, korupci a zpronevěru prostředků Unie. Eurojust se jimi může zabývat na žádost členských států, které se neúčastní posílené spolupráce, na jejímž základě byl tento úřad zřízen, nebo pokud se Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne svou pravomoc neuplatnit. Nejde přitom o zcela novou možnost spolupráce, protože současná úprava již za určitých podmínek zapojení Eurojustu umožňuje (čl. 5 odst. 1 písm. b) a odst. 4 a 5 návrhu; čl. 3 nařízení (EU) 2018/1727).

Zůstává zachováno dosavadní zahrnutí souvisejících trestných činů, jejichž účelem je obstarat prostředky ke spáchání závažných trestných činů uvedených v příloze I, usnadnit jejich spáchání nebo zajistit beztrestnost jejich pachatelů (čl. 5 odst. 1 písm. c) návrhu; čl. 3 odst. 4 nařízení (EU) 2018/1727). Všechny zahrnuté kategorie trestných činů se vztahují rovněž případy, kdy jsou příslušné trestné činy **spáchány v souvislosti s činnostmi s hybridním rozměrem nebo jsou jejich součástí** (čl. 5 odst. 1).

Dále se návrhem rozšiřuje územní a osobní rozsah působnosti Eurojustu tím, že **umožňuje jeho pomoc také v případech týkajících se dvou nebo více třetích zemí či mezinárodních organizací**, pokud mohou mít dopad na úrovni Unie a jsou splněny stanovené podmínky. (čl. 5 odst. 6 písm. c) a d). Stávající úprava přitom výslovně počítá s případy týkajícími se jednoho členského státu a jedné třetí země nebo mezinárodní organizace (čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) 2018/1727).

2. Posílení a sjednocení operativní role Eurojustu

Návrh posiluje a sjednocuje operativní roli Eurojustu. Nově požaduje, aby **národní členové byli aktivními členy** státních zastupitelství nebo jiných justičních orgánů svého členského státu. (čl. 16 odst. 2). Každé národní zastoupení se skládá z národního člena, alespoň jednoho zástupce národního člena a jednoho asistenta. Má být navíc nově podporováno alespoň jedním vyslaným **národním odborníkem**, který má mít postavení státního zástupce, soudce nebo zástupce justičního orgánu s rovnocennými pravomocemi (čl. 17 odst. 6).

Poznámka PI:

Národní členové vykonávají operativní úkoly svých národních zastoupení Eurojustu. Členské státy je vysílají do sídla Eurojustu v Haagu na pětileté funkční období s možností jednoho opakování. Současné nařízení (EU) 2018/1727 vyžaduje, aby národní členové měli postavení státního zástupce, soudce nebo představitele

justičního orgánu s rovnocennými pravomocemi podle vnitrostátního práva (čl. 7 odst. 4). Hodnocení současného nařízení a podpůrná studie Evropské komise z roku 2025 poukazují mimo jiné na rozdíly mezi členskými státy v postavení národních členů. Bod 13 odůvodnění návrhu zdůrazňuje, že sjednocení jejich postavení, profilu a pravomocí je nezbytné pro účinné a jednotné uplatňování nařízení a že rozdíly ve vnitrostátních právních úpravách nemají bránit fungování Eurojustu, zejména v naléhavých případech.

Českým národním členem je **Lukáš Starý** a jeho zástupcem Radek Soukup (viz výše).

Nově se má **umožnit národním členům vykonávat v přesně vymezených případech některé další operativní úkony** bez předchozího souhlasu příslušného vnitrostátního orgánu. Do tohoto režimu návrh nově zahrnuje např. zakládání a správu případů v systému řízení případů Eurojustu, organizování koordinačních schůzek a koordinačních center, účast na společných operativních a justičních koordinačních platformách, žádosti příslušným vnitrostátním orgánům o zahájení vyšetřování nebo trestního stíhání a pomoc při určování a řešení sporů o příslušnost. U společných vyšetřovacích týmů se tento režim nově vztahuje také na jejich iniciování a podepisování dohod o jejich zřízení. Návrh rovněž upravuje možnost přímého kontaktu a výměny operativních informací a důkazů s příslušnými orgány třetích zemí (čl. 18 odst. 1).

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2018/1727 přiznává národním členům Eurojustu základní operativní pravomoci, zejména podporovat vyřizování žádostí o právní pomoc a rozhodnutí založených na vzájemném uznávání, přímo komunikovat s příslušnými orgány a podílet se na společných vyšetřovacích týmech včetně jejich zřizování (čl. 8). Některé úkony vyžadují souhlas příslušného vnitrostátního orgánu a přístup k vnitrostátním registrům se řídí vnitrostátním právem (čl. 8 a 9). Hodnocení současného nařízení a podpůrná studie Evropské komise z roku 2025 poukázaly na rozdíly mezi členskými státy v rozsahu pravomocí národních členů, jejich profesním postavení i přístupu k registrům a také na nejasné vymezení operativních úkolů Eurojustu. Podle posouzení dopadů návrhu nařízení z roku 2026 mohou tyto rozdíly vést k nerovnoměrné operativní podpoře. Návrh proto usiluje o jednotnější vymezení minimálních pravomocí národních členů, aby rozdíly ve vnitrostátních právních úpravách méně omezovaly účinné fungování Eurojustu.

Návrh dále upravuje konkrétní pravomoci národních členů v oblasti zajišťování majetku a elektronických důkazů. Nově jim výslovně umožňuje vydávat, požadovat a vykonávat příkazy k zajištění podle nařízení (EU) 2018/1805 a vydávat evropské příkazy k předložení nebo uchování elektronických důkazů podle nařízení (EU) 2023/1543. Dále jim umožňuje žádat vnitrostátní úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti o informace o nástrojích, výnosech nebo majetku, které jsou nebo by se mohly stát předmětem příkazu k zajištění nebo konfiskaci, a o neprodlené přijetí opatření do vydání příkazu k zajištění. **V naléhavých případech mohou národní členové tyto nové pravomoci vykonávat i bez předchozího souhlasu příslušného vnitrostátního orgánu, pokud jej nelze včas kontaktovat; příslušný orgán musí být následně informován bez zbytečného odkladu (čl. 18 odst. 2 a 3).**

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2018/1727 v čl. 8 umožňuje národním členům Eurojustu podporovat justiční spolupráci a se souhlasem příslušného vnitrostátního orgánu vydávat a vykonávat žádosti o justiční spolupráci a provádět vyšetřovací úkony podle směrnice 2014/41/EU. V naléhavých případech mohou tato opatření přijmout i bez předchozího souhlasu, pokud nelze příslušný orgán včas určit nebo kontaktovat. Zvláštní pravomoci týkající se příkazů k zajištění, elektronických důkazů a spolupráce s úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti současná úprava výslovně nestanoví.

Návrhem se **rozšiřuje okruh vnitrostátních rejstříků a dalších evidencí, k nimž mají národní členové přístup nebo z nichž mohou získat informace v souladu s vnitrostátním právem** (čl. 18 odst. 6). Vedle dosavadních rejstříků trestů a zatčených osob, vyšetřovacích rejstříků a rejstříků DNA (čl. 9 nařízení (EU) 2018/1727) výslovně uvádí také **rejstříky otisků prstů a registrace vozidel, systém ECRIS-TCN, centralizované registry bankovních účtů a systémy vyhledávání dat podle směrnice (EU) 2019/1153**. Současně výslovně stanoví, že informace musí být možné získat bez zbytečného odkladu. Výčet navíc, stejně jako v současné úpravě, uzavírá otevřená klauzule, podle níž mají národní členové přístup i k dalším rejstříkům orgánů veřejné správy, pokud jsou tyto informace nezbytné pro plnění jejich úkolů (čl. 18 odst. 6 písm. g)).

Poznámka PI:

Podle Komise se rozdíly mezi členskými státy týkají také přístupu národních členů k vnitrostátním rejstříkům. Současné nařízení (EU) 2018/1727 stanoví, že národní členové mají v souladu se svým vnitrostátním právem přístup k vyjmenovaným rejstříkům nebo přinejmenším mohou získat informace v nich obsažené (čl. 9). Z respondentů hodnocení současného nařízení a podpůrná studie Evropské komise z roku 2025, mezi něž patřili národní členové, dánský zástupce a styční státní zástupci ze třetích zemí, mělo 30,6 % přímý přístup k příslušným vnitrostátním rejstříkům, 58,2 % k nim mělo přístup prostřednictvím vnitrostátních orgánů a 11,2 % přístup nemělo. Nejvíce omezený byl přístup k registrům DNA, zatímco u ostatních rejstříků, například rejstříků zadržených osob, záznamů o vyšetřování a rejstříků trestů, byl poměr přímého a nepřímého přístupu vyrovnaný. Respondenti rovněž uvedli, že využívají další užitečné evidence, například národní systémy pro správu případů a registry řidičských průkazů, registračních značek vozidel a nemovitostí.

Pokud jde o **nově výslovně uvedené rejstříky a evidence, ECRIS-TCN** je centralizovaný systém umožňující zjistit, které členské státy uchovávají informace o předchozích odsouzeních státních příslušníků třetích zemí. **Centralizované registry bankovních účtů a systémy vyhledávání dat** podle směrnice (EU) 2019/1153 slouží ke zjištění, u kterých bank či platebních institucí má určitá osoba vedené účty.

Návrh dále umožňuje Eurojustu zřizovat **justiční koordinační platformy** na žádost nejméně dvou členských států nebo z vlastního podnětu se souhlasem dotčených členských států. Ty mají podporovat zvlášť složitá přeshraniční vyšetřování a trestní stíhání, zejména usnadňovat výměnu informací a důkazů a koordinaci společného postupu (čl. 27).

Nově se podrobněji upravuje operativní činnost Eurojustu z vlastního podnětu a stanoví konkrétní postupy pro její výkon. **Národní členové by v takovém případě mohli s uvedením důvodů požadovat od příslušných orgánů svých členských států např. zahájení**

nebo rozšíření vyšetřování či trestního stíhání, přednostní vyřízení žádosti o justiční spolupráci při střetu nebo souběhu žádostí, koordinaci mezi příslušnými orgány nebo vytvoření společného vyšetřovacího týmu (čl. 28). Pro ilustraci by se to mohlo týkat žádostí o vydání příslušného nástroje justiční spolupráce, o provedení finančního šetření, o přijetí předběžných opatření v rámci přípravného řízení, o výslech svědků nebo znalců či o přijetí opatření zaměřených na ochranu obětí a svědků (bod 14 odůvodnění návrhu).

Dosavadní úprava již stanoví povinnost příslušných vnitrostátních orgánů odpovídat bez zbytečného odkladu na žádosti Eurojustu a písemná stanoviska a umožňuje jim odmítnout žádosti splnit nebo se stanovisky neřídit, pokud by tím byly poškozeny zásadní zájmy národní bezpečnosti, ohrožen úspěch probíhajícího vyšetřování nebo bezpečnost fyzické osoby. Návrh tuto úpravu přebírá, přičemž nově výslovně označuje stanoviska jako odůvodněná a důvod odmítnutí v případě národní bezpečnosti formuluje jako nepříznivý dopad na zásadní zájmy národní bezpečnosti. Dále výslovně doplňuje ohrožení probíhajícího trestního stíhání jako důvod odmítnutí (čl. 28 odst. 5). Rozhodnutí o přijetí opatření však zůstává na příslušných vnitrostátních orgánech (čl. 28 odst. 8). Z vlastního podnětu může Eurojust nově jednat i na základě informací od soukromých subjektů nebo z veřejně dostupných zdrojů. Návrh také umožňuje jeho zaměstnancům dočasně uchovávat osobní údaje za účelem posouzení relevance těchto informací po dobu nejvýše šesti měsíců, kterou lze výjimečně jednou prodloužit o dalších šest měsíců (čl. 28 odst. 1 a 6).

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2018/1727 již umožňuje Eurojustu jednat z vlastního podnětu. Hodnocení současného nařízení a podpůrná studie Evropské komise z roku 2025 však poukázaly na omezené využívání této možnosti a na nejasné vymezení případů, kterými by se měl Eurojust zabývat. Podle posouzení dopadů návrhu nařízení z roku 2026 tyto nedostatky oslabovaly strategické zaměření Eurojustu na složité případy zahrnující více jurisdikcí, v nichž může jeho činnost přinést největší přínos. V letech 2020 až 2025 Eurojust zahájil celkem 64 případů z vlastního podnětu.

Návrh zachovává a upřesňuje povinnost příslušných vnitrostátních orgánů vyměňovat si s Eurojustem informace nezbytné k plnění jeho úkolů. Vnitrostátní orgány mají své národní členy informovat zejména o zřízení společných vyšetřovacích týmů, o případech týkajících se nejméně tří členských států u vyjmenovaných forem závažné trestné činnosti, za něž lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně pět nebo šest let, případně pokud nasvědčují zapojení zločinecké organizace nebo mají závažný přeshraniční rozměr či dopady na úrovni Unie. Dále například o kompetenčních sporech nebo o opakovaných obtížích či odmítnutích při výkonu žádostí o justiční spolupráci. Informace nemusí poskytnout, pokud by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo bezpečnost fyzických osob (čl. 36).

Návrh podrobněji upravuje možnosti Eurojustu při shromažďování, zpracování a uchovávání důkazů a jejich poskytování příslušným orgánům na podporu trestního řízení,

zejména v souvislosti s nejzávažnějšími mezinárodními zločiny (čl. 29). Dále stanoví úkoly Eurojustu v oblasti využívání poznatků získaných v rámci jeho činnosti, přípravy metodických materiálů a osvědčených postupů a zřizování odborných center pro podporu v prioritních oblastech trestné činnosti (čl. 30 a 31).

Poznámka PI:

Současné nařízení (EU) 2018/1727 již umožňuje Eurojustu uchovávat, analyzovat a zpřístupňovat důkazy týkající se genocidy, zločinů proti lidskosti, válečných zločinů a souvisejících trestných činů (čl. 4 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) 2018/1727, ve znění nařízení (EU) 2022/838). Návrh tuto činnost podrobněji upravuje a za stanovených podmínek umožňuje na žádost kolegia nebo Komise její rozšíření také na další závažné formy trestné činnosti, pokud je to nezbytné pro podporu konkrétních vyšetřování a trestních stíhání, v jejichž rámci byl zřízen společný vyšetřovací tým nebo justiční koordinační platforma.

1

3. Posílení spolupráce s unijními a mezinárodními partnery

Návrh **stanoví obecný rámec spolupráce Eurojustu s institucemi a dalšími subjekty Unie, třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi**, včetně podmínek výměny informací a uzavírání pracovních ujednání s ohledem na ochranu osobních údajů (čl. 54). Dále upravuje automatizovaný systém nepřímé výměny informací založený na zjištění shody nebo její absence. Ten má oprávněným subjektům Unie umožnit ověřit, zda Eurojust disponuje souvisejícími informacemi, přičemž jejich případné předání podléhá omezením stanoveným poskytovatelem (čl. 55).

V oblasti justiční spolupráce návrh **upřesňuje vztahy Eurojustu s Evropskou justiční sítí a dalšími specializovanými sítěmi**, jejichž činnost Eurojust podporuje a s nimiž spolupracuje v souladu s jejich příslušnými úkoly. Propojení s vnitrostátními orgány zajišťuje národní koordinační systém Eurojustu (čl. 56).

Spolupráce s Europolem má zajistit koordinovaný výkon úkolů obou agentur a omezit zdvojování činností. Návrh upravuje výměnu informací, možnost vytváření společných koordinačních mechanismů včetně operativních platforem pro přeshraniční vyšetřování a možnost Eurojustu žádat Europol o informace, analýzy, odborné znalosti a operativní podporu. Eurojust má také bez zbytečného odkladu posuzovat oznámení Europolu, z nichž vyplývá potřeba navazujícího justičního postupu, a přijímat příslušná opatření v rámci svých pravomocí. Zvláštní pozornost je věnována podpoře digitálních vyšetřování a přeshraničnímu přístupu k elektronickým důkazům (čl. 57).

Ve vztahu k **Úřadu evropského veřejného žalobce** návrh **posiluje rámec vzájemné spolupráce a výměny informací.** Eurojust mu má poskytovat podporu zejména při zřizování a činnosti společných vyšetřovacích týmů, organizování koordinačních schůzek a koordinačních center a při justiční spolupráci se státy, které se neúčastní posílené spolupráce při zřízení tohoto úřadu, a se třetími zeměmi. Návrh dále upravuje oznamování možných trestných činů spadajících do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a postup při předávání informací o trestné činnosti, která naopak

spadá do působnosti Eurojustu. Počítá také s přístupem styčného úředníka Úřadu evropského veřejného žalobce do systému řízení případů Eurojustu a s účastí zástupců tohoto úřadu na jednáních kolegia, na nichž se projednávají otázky společného zájmu (čl. 58).

Poznámka PI:

Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO) je nezávislý orgán EU příslušný k vyšetřování a trestnímu stíhání trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie a k zastupování obžaloby před příslušnými soudy členských států. Jeho působnost zahrnuje zejména podvody s prostředky EU, korupci a závažné přeshraniční podvody na DPH. Naproti tomu Eurojust podporuje a koordinuje spolupráci vnitrostátních vyšetřovacích a justičních orgánů v závažných přeshraničních trestních věcech. Oba orgány spolupracují v rámci svých příslušných pravomocí (čl. 4 a 100 nařízení Rady (EU) 2017/1939; čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727).

Další ustanovení upravuje spolupráci s **Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Orgánem pro boj proti praní peněz a financování terorismu a budoucím Celním úřadem EU**. Jejím účelem je podpořit činnost Eurojustu v rámci jeho působnosti, zejména při ochraně finančních zájmů Unie, a stanovit praktické podmínky spolupráce a výměny informací (čl. 59).

V oblasti **mezinárodní spolupráce** návrh zachovává čtyřletou strategii spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, kterou Eurojust přijímá po předchozí konzultaci s Komisí. Nově ji má přijímat správní rada, a to po konzultaci s kolegiem (čl. 10 odst. 1 písm. p)). Strategie má nově výslovně zahrnovat uzavírání pracovních ujednání a působení kontaktních míst přímo při Eurojustu; její provádění má probíhat ve spolupráci s Komisí (čl. 60). Návrh nahrazuje dosavadní model vysílání styčných soudců či státních zástupců do třetích zemí **vysíláním styčných úředníků**, kteří jsou zaměstnanci Eurojustu. Upravuje jejich kontakty s příslušnými orgány, podmínky výměny operativních osobních údajů a přístup do systému řízení případů (čl. 61). U styčných státních zástupců vysílaných k Eurojustu rozšiřuje možnost jejich působení také na zástupce mezinárodních organizací a stanoví podmínky jejich přístupu do systému řízení případů (čl. 62). Novým mechanismem je **působení kontaktních míst třetích zemí** přímo při Eurojustu, která mají usnadňovat vyřizování žádostí o justiční spolupráci a komunikaci mezi příslušnými orgány a mohou mít omezený přístup do systému řízení případů (čl. 63). Návrh navíc rozšiřuje možnost spolupráce s kontaktními místy působícími mimo Eurojust také na mezinárodní organizace (čl. 64).

4. Změny v organizační struktuře Eurojustu

Návrh zavádí novou strukturu řízení Eurojustu rozlišující mezi administrativní a operativní složkou. Administrativní složku by tvořily správní rada, výkonná rada a správní ředitel, zatímco operativní složku národní členové a kolegium. **Podstatnou změnou je zřízení správní rady a svěření části správních a rozpočtových pravomocí tomuto novému orgánu.**

Správní rada by zajišťovala strategické vedení Eurojustu a přijímala klíčová rozhodnutí týkající se zejména programových dokumentů, rozpočtu, personálních a bezpečnostních pravidel a dalších správních záležitostí. **Výkonná rada** by připravovala její rozhodnutí, sledovala jejich provádění a přijímala vybraná správní rozhodnutí. Změnilo by se také její složení. **Správní ředitel** by odpovídal správní radě, řídil každodenní správu agentury a zajišťoval provádění rozhodnutí správní a výkonné rady. **Kolegium** by si zachovalo svou hlavní operativní úlohu, zatímco jeho dosavadní správní a řídicí pravomoci by byly z velké části svěřeny správní radě. Oddělení řídicích a operativních funkcí by podle Komise mělo národním členům umožnit věnovat více času řešení konkrétních případů. Správního ředitele by nově jmenovala správní rada ze seznamu kandidátů navržených výkonnou radou, a to dvoutřetinovou většinou členů s hlasovacím právem, nikoli samotné kolegium (čl. 14). Ve správní radě by hlasoval také zástupce Komise. Pokud Komise vznese vážné výhrady k návrhu rozhodnutí ve vymezených finančních a personálních věcech, rozhodovala by správní rada ve druhém čtení dvoutřetinovou většinou včetně zástupce Komise, nebo čtyřpětinovou většinou zástupců členských států. Kolegium by mohlo prostřednictvím předsedy Eurojustu vznést k vybraným rozhodnutím správní rady, například k programovému dokumentu nebo ke strategii spolupráce se třetími zeměmi, vážné obavy, které by správní rada byla povinna zohlednit (čl. 11 odst. 2 a 6).

Poznámka PI:

Současná struktura Eurojustu zahrnuje národní členy, kolegium složené ze všech národních členů, předsedu a místopředsedy volené kolegiem, výkonnou radu odpovědnou za správní rozhodování a správního ředitele. Výkonnou radu tvoří předseda a dva místopředsedové Eurojustu, jeden zástupce Komise a dva další členové kolegia, kteří se střídají ve dvouletých intervalech. Novou **správní radu** by tvořil jeden zástupce každého členského státu a jeden zástupce Komise. Předseda Eurojustu a správní ředitel by se jejích jednání účastnili bez hlasovacího práva. Zástupci členských států by navíc museli být odlišní od národních členů Eurojustu a dalších členů jejich národních zastoupení vyslaných do Eurojustu (čl. 7). **Výkonnou radu** by nově tvořili předseda Eurojustu, jeden místopředseda, dva členové správní rady a zástupce Komise.

Hodnocení Eurojustu z roku 2025 zjistilo, že národní členové tráví přibližně 40 až 50 % pracovní doby administrativními úkoly, což jim brání plně se soustředit na operativní činnost, pro kterou byli do Eurojustu vysláni. Komise proto očekává, že jasnější oddělení správního řízení od případové práce umožní účinnější využití jejich odborných znalostí. Změna má zároveň sladit strukturu řízení Eurojustu s přístupem doporučovaným Radou, Komisí a Evropským parlamentem pro decentralizované agentury Unie.

2.

5. Zpracování osobních údajů

Návrh z velké části přebírá dosavadní pravidla zpracování osobních údajů, včetně vymezení kategorií osob, jejichž operativní osobní údaje může Eurojust zpracovávat (podezřelé a odsouzené osoby, oběti, svědci a další osoby), a lhůt pro jejich uchovávání (čl. 44 a 45 a příloha II). Na zpracování údajů Eurojustem se vedle nařízení o Eurojustu vztahuje nařízení (EU) 2018/1725, přičemž zvláštní pravidla nařízení o Eurojustu mají přednost (čl. 43). Podstatné změny souvisejí s rozšířením operativní role Eurojustu.

Eurojust má nově přijímat a zpracovávat také informace od soukromých subjektů a z veřejně dostupných zdrojů (čl. 4 písm. b), čl. 28 odst. 1 a čl. 29 odst. 3). Za přesnost údajů od třetích zemí, mezinárodních organizací, z veřejně dostupných zdrojů a nově i od soukromých subjektů odpovídá Eurojust, za přesnost údajů od členských států a unijních subjektů, které Eurojust nepozměnil, jejich poskytovatel (čl. 53 odst. 2). Národní členové mohou osobní údaje mimo systém řízení případů dočasně uchovávat a analyzovat a oprávnění zaměstnanci Eurojustu mohou obdobně postupovat v rámci tohoto systému, a to výhradně za účelem posouzení relevance údajů pro úkoly Eurojustu a možnosti otevření případu. V obou případech je lze uchovávat až šest měsíců s možností jednoho výjimečného prodloužení o dalších šest měsíců (čl. 28 odst. 6 a čl. 41 odst. 6). Pokud Eurojust zpracovává údaje, k nimž nevystupuje jako správce, může pro ně zřídit samostatný systém a nesmí je využít k jiným účelům, včetně křížové kontroly (čl. 41 odst. 7).

Poznámka PI:

Současné nařízení umožňuje národním členům dočasně uchovávat a analyzovat osobní údaje za účelem posouzení jejich relevance nejvýše tři měsíce (čl. 23 odst. 6 nařízení (EU) 2018/1727, ve znění nařízení (EU) 2023/2131). Návrh tuto lhůtu prodlužuje až na dvanáct měsíců a obdobnou možnost dává i zaměstnancům Eurojustu. **Dočasné zpracování údajů, jejichž relevance dosud nebyla posouzena, je obdobou sporu o zpracování rozsáhlých souborů údajů Europolem** (viz informační podklad k návrhu nařízení o Europolu). Na rozdíl od návrhu nařízení o Europolu však návrh nařízení o Eurojustu zachovává v zásadě uzavřený výčet kategorií osob, jejichž údaje lze zpracovávat, jiné údaje může Eurojust zpracovávat jen výjimečně, po omezenou dobu a s informováním pověřence pro ochranu osobních údajů (čl. 44 odst. 3).

3

6. Hodnocení činnosti Eurojustu Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty

Podle čl. 85 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má nařízení o Eurojustu stanovit způsoby zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení jeho činnosti. Návrh tuto úpravu v čl. 73 v zásadě přebírá ze současného nařízení (čl. 67 nařízení (EU) 2018/1727). Eurojust má i nadále předávat souhrnnou výroční zprávu Evropskému parlamentu, Radě a vnitrostátním parlamentům, které k ní mohou předkládat připomínky a závěry, a to nejpozději do 1. května každého roku. Nově zvolený předseda Eurojustu vystupuje před příslušným výborem Evropského parlamentu a jednou ročně na meziparlamentním setkání výborů, na němž Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty společně hodnotí činnost Eurojustu. Eurojust dále předává Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům v jejich úředních jazycích výsledky studií a strategických projektů, programové dokumenty a pracovní ujednání uzavřená se třetími stranami (čl. 73 návrhu).

Poznámka PI:

Meziparlamentní setkání výborů k hodnocení činnosti Eurojustu pořádá jednou ročně v Bruselu Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) Evropského parlamentu. První setkání se konalo 1. prosince 2020, převážně distančně, šesté setkání 20. listopadu 2025. Na rozdíl od Europolu, jehož činnost průběžně kontroluje stálá Společná parlamentní kontrolní skupina (JPSG) s vlastním jednacím řádem, právem vyžadovat vystoupení představitelů agentury a právem být konzultována k víceletému programování, má hodnocení Eurojustu podobu každoročního setkání bez stálé struktury a bez obdobných konzultačních práv. Rozdíl odráží odlišnou povahu obou agentur, kdy Eurojust podporuje justiční orgány, jejichž činnost je spojena s nezávislostí státních zastupitelství a soudů. Rozpravy se proto nesmějí přímo ani nepřímo týkat konkrétních opatření v jednotlivých operativních případech (čl. 73 odst. 2 a 3 návrhu).

- **Stanovisko vlády ČR:**

  Vláda ČR bude usilovat o zachování osvědčených mechanismů, které přispěly k úspěšnému fungování Eurojustu, a zachování postavení Eurojustu jako nezávislé justiční agentury podporující členské státy při trestním stíhání. V oblasti řízení Eurojustu podporuje zefektivnění fungování agentury a snížení administrativní zátěže národních členů, nesouhlasí však s navrhovaným modelem, který zavádí správní radu a posiluje postavení správního ředitele. Vláda ČR bude prosazovat zachování kolegiálního principu a posílení role výkonné rady namísto vytváření nové správní rady. Je obezřetná vůči rozšiřování pravomocí národních členů jednat z vlastní iniciativy v rámci operativní činnosti Eurojustu. Naopak pozitivně hodnotí nové nástroje podporující koordinaci mezi členskými státy. Skepticky se však staví k rozšiřování databází důkazů nad rámec nejzávažnějších mezinárodních zločinů a nadále není přesvědčena o přínosu stávajícího povinného předávání obecných informací ze strany příslušných orgánů Eurojustu. Ve vztazích Eurojustu s partnery vláda podporuje zachování funkční nezávislosti mezi Eurojustem a Evropskou justiční sítí (EJN) a vítá opatření, která povedou k jasnějšímu rozdělení jejich agend. Navrhované změny ve spolupráci s Europolem, Úřadem evropského veřejného žalobce (EPPO) a dalšími subjekty v zásadě podporuje za předpokladu, že nově navrhované prvky spolupráce budou účelné a nebudou představovat nepřiměřenou zátěž. Vláda podporuje další rozvoj mezinárodní spolupráce Eurojustu, avšak zdůrazňuje, že nesmí nahrazovat přímé vztahy členských států s třetími zeměmi.

- **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

  K přijetí navrhovaného nařízení je vyžadováno, aby se Evropský parlament a Rada shodly na jeho znění. V **Evropském parlamentu** je výborem odpovědným za projednání návrhu Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE). Zpravodajem byl určen Francisco Assis (S&D). Jedním ze stínových zpravodajů je europoslanec Jaroslav Bžoch (PfE). Dne 25. 6. 2026 představila Komise návrh nařízení členům výboru LIBE.

V Radě EU návrh projednává pracovní skupina Rady pro spolupráci v trestních věcech (COPEN). Dne 23. 7. 2026 proběhlo její první zasedání a návrhem se následně zabývala také 16. 9. 2026 a 7. 10. 2026.

- **Projednávání v národních parlamentech členských států EU:**
  Italská dolní komora parlamentu přijala usnesení, podle kterého je návrh v souladu se zásadou subsidiarity, nicméně své usnesení postoupila předsedkyni Evropské komise v rámci politického dialogu. V ostatních národních parlamentech ještě probíhá proces parlamentního přezkumu, nebo byl ukončen bez přijetí stanoviska k tomuto návrhu. Blíže viz zde.

Ve spolupráci se zpravodajem výboru pro evropské záležitosti Petrem Sokolem zpracovala Mgr. Andrea Pokorná, odborná konzultantka Parlamentního institutu Kanceláře PS PČR.

PARLIAMENT OF THE CZECH REPUBLIC

Chamber of Deputies

Committee on European Affairs

Resolution No. 119

15th session on 5th November 2026

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust) and repealing Regulation (EU) 2018/1727 /Council Code 11145/26, COM(2026) 570 final/

Committee on European Affairs

1. **takes note of** the Proposal for a Regulation;

2. **takes note of** the opinion of the Government of the Czech Republic set in the Government's Framework Position on this Proposal for a Regulation dated 14 August 2026, and **instructs** the Government to keep it informed of the progress of further discussions on the Proposal for a Regulation in the Council;

3. after thorough assessmend of the Proposal for a Regulation, including its explanation, content and implications, came to the conclusion that Article 29(2) of the Proposal for a Regulation, which allows for the extension of the collection, storage, analysis and storage of evidence by Eurojust beyond the scope of the most serious international crimes, **does not comply with the principle of subsidiarity** enshrined in Article 5(3) of the Treaty on European Union (TEU), since the objective pursued can be sufficiently achieved at Member State level, in particular through joint investigation teams and the European Investigation Order; furthermore, contrary to Article 5 of Protocol No 2 on the application of the principles of subsidiarity and proportionality annexed to the EU Treaties, the Proposal for a Regulation does not provide adequate justification for this extension;

4. therefore, with regard to the Proposal for a Regulation in relation to Article 29(2), in accordance with Article 6 of Protocol No. 2, it **adopts a reasoned opinion** based, in particular, on the following arguments:

a. insufficient justification of subsidiarity: Under Article 5 of Protocol No 2, the proposal must contain a statement of reasons enabling an assessment of compliance with the principle of subsidiarity, based on qualitative and, wherever possible, quantitative indicators. However, the explanatory memorandum (Section 2) addresses the proposal's compliance with the principle of subsidiarity only through a brief and general statement regarding the supranational nature of Eurojust's tasks and the need for coordination of cross-border investigations and prosecutions at Union level. The explanatory memorandum does not address the extension of the centralisation of evidence at Eurojust to other forms of serious crime at all (Article 29(2) of the Proposal for a Regulation), neither in the summary of the impact assessment (Section 3) nor in the detailed explanation of the individual provisions (Section 5). Paragraph 29 of the Proposal for a Regulation merely states that this competence should be extended where necessary. The Proposal for a Regulation therefore does not set out any qualitative or quantitative indicators for such an extension.

b. extension of the centralisation of evidence beyond the most serious international crimes: In 2022, Eurojust's mandate was extended to include the collection, analysis and storage of evidence explicitly in relation only to genocide, crimes against humanity, war crimes and related offences. The centralised storage of evidence at Union level was justified by the specific nature of these crimes, including, for example, prosecution across multiple jurisdictions, the application of universal jurisdiction, and cooperation with international criminal courts and tribunals. However, the proposal now allows, in duly justified cases, for centralised storage to be extended to other forms of serious crime falling within Eurojust's remit, where this is necessary to support specific investigations and prosecutions for which a joint investigation team or a platform for judicial coordination has been established, at the request of the collegium or the Commission (Article 29(2) of the Proposal for a Regulation). In such cases, evidence is exchanged directly between the participating national authorities within the framework of a joint investigation team or platform, and the European Investigation Order is also available. It is therefore unclear why the existing instruments would not be sufficient in these cases and what would be the added value of centralised evidence preservation at Union level.

The Committee **also emphasises** that it does not question the importance and role of Eurojust in coordinating cross-border investigations and prosecutions, nor the further development of the Database of Evidence on the most serious international crimes, and supports the strengthening of its support and coordination role to the extent, in which respects the Member States' responsibility for the organisation of criminal justice and the independence of national law enforcement authorities;

5. **expresses reservations** regarding the proposed change to the governance of Eurojust, as the establishment of a new Management Board, whose members representing Member States may not be national members or other members of national delegations (Article 7(3) of the Proposal for a Regulation), and the transfer of the collegium's existing administrative and management powers – including the appointment of the Administrative Director and the adoption of a strategy for cooperation with third countries – to this body (Articles 7 to 11 and Article 14 of the Proposal for a Regulation) undermines the collegial principle and may threaten Eurojust's status as an independent judicial agency;

6. **expresses reservations** regarding the extension of the processing of personal data by Eurojust. The Proposal allows Eurojust to receive and process information from private entities and from publicly available sources (Article 4(b), Article 28(1) and Article 29(3) of the Proposal for a Regulation) and extends the period during which national members may temporarily store and analyse personal data outside the case management system – and, newly, Eurojust staff may do so within that system – for the purpose of assessing its relevance and the possibility of opening a case, from the current three months to twelve months (Article 28(6) and Article 41(6) of the Proposal for a Regulation). However, the Proposal does not provide sufficiently specific warranties regarding the processing of data relating to individuals whose connection to criminal activity has not yet been assessed;

7. **empowers** the Chairman of the Committee, pursuant to the Rules of Procedure of the Chamber of Deputies of the Parliament of the Czech Republic, to forward this resolution via the Speaker of the Chamber of Deputies to the Government of the Czech Republic, to the President of the Senate, to the President of the European Parliament, to the President of the Council of the EU and to the President of the European Commission.